11/11/2022

Πανηγύρισε ο Ιερός Ναός του Αγίου Μηνά στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Θεία Λειτουργία στη μνήμη του Αγίου Μηνά τέλεσε σήμερα, Παρασκευή 11 Νοεμβρίου 2022, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά Ναούσης, παρουσία τοπικών πολιτικών αρχών και πλήθους ευσεβών Ναουσαίων.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας για τον Άγιο Μηνά

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Οὗτος γάρ τόν πρός ἐχθρούς ἀοράτους πόλεμον ὑπελθών καί νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τό τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο».

Ἑορτάζουμε σήμερα καί πανηγυ-ρίζουμε στόν περικαλλῆ ναό τῆς πόλεώς μας, τόν ἀφιερωμένο στόν ἅγιο μεγαλομάρτυρα Μηνᾶ, τή μνήμη του. Ἑορτάζουμε καί τιμοῦ-με τή νίκη καί τόν θρίαμβό του ἐναντίον τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ὅπως ἔψαλε ὁ ἱερός ὑμνογράφος. Ἑορτάζουμε καί τιμοῦμε τή γεν-ναι-ότητα καί τήν τόλμη του, γιατί ὁ ἅγιος Μηνᾶς δέν ἀγωνίσθηκε μία μόνο φορά, δέν ἀγωνίσθηκε σέ ἕναν μόνο ἀγώνα, σέ ἕνα μόνο πεδίο μάχης, ἀλλά ἀγωνίσθηκε μέ πολλούς τρόπους προκειμένου νά κερδίσει τή νίκη καί νά λάβει τό βραβεῖο τῆς ἄνω κλήσεως, τό βρα-βεῖο ἀπό τά χέρια τοῦ ἀγωνοθέτου Θεοῦ.

Ἀγώνας ἦταν γιά τόν ἅγιο μεγα-λομάρτυρα Μηνᾶ καί μόνο τό γε-γονός ὅτι ἐπέλεξε νά πιστεύει στόν Χριστό, ἐνῶ ἡ πίστη στόν Χριστό ἀπαγορευόταν ἀπό τούς νόμους τοῦ κράτους καί οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι γύρω του πίστευαν στά εἴδωλα.

Δεύτερος ἀγώνας τόν ὁποῖο ἔδω-σε ὁ ἅγιος Μηνᾶς ἦταν, ὅταν ἐγκα-τέλειψε τόν ρωμαϊκό στρατό στόν ὁποῖο ὑπηρετοῦσε, γιατί δέν ἤθελε νά καταδιώξει μαζί μέ τούς συσ-στρα-τιῶτες του καί νά συλλάβει ὅσους πίστευαν στόν Χριστό. Τότε ἐγκατέλειψε τόν κόσμο, ἐγκατέλειψε τή σταδιοδρομία του καί τό ἐπάγγελμά του καί ἀποσύρ-θηκε σέ ἕνα βουνό, γιά νά ζήσει ὡς ἀσκητής.

Τρίτος ἀγώνας ἦταν ἡ ἀσκητική του ζωή, ἡ νηστεία, ἡ ἀγρυπνία, ἡ προσευχή, ἡ ἐγκράτεια στίς ὁποῖες ἀφοσιώ-θηκε, προσπαθώντας νά νικήσει τούς ἀοράτους ἐχθρούς, προκει-μέ-νου νά νεκρώσει τόν παλαιό ἄν-θρω-πο, νά νικήσει τούς πειρα-σμούς καί νά προετοιμασθεῖ γιά τόν τελευταῖο καί μεγαλύτερο ἀγώ-να, τόν ὁποῖο εἶχε νά διεξα-γάγει. Καί αὐτός ἦταν ἡ ὁμολογία τῆς πίστεώς του καί τό μαρτύριο.

Ἀφοῦ ἀγωνίσθηκε ἀρκετά χρόνια πνευματικά στήν ἐρημία ὁ ἅγιος Μηνᾶς καί προετοιμάσθηκε πνευ-μα-τικά, ἀποφάσισε νά ἀγωνισθεῖ καί στόν δύσκολο στίβο τῆς ὁμο-λογίας τῆς πίστεως καί τοῦ μαρ-τυρίου. Καί ἀνταπεξῆλθε μέ ἐπιτυ-χία καί σ᾽ αὐτόν τόν ἀγώνα, ὄχι μόνο ὁμολογώντας τήν πίστη του ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος ἀλλά καί ὑπομένοντας τά πολλά βασανι-στή-ρια στά ὁποῖα τόν ὑπέβαλε καί στό τέλος τό μαρτύριο γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Θυσίασε τήν ἐπίγεια καί πρόσκαιρη ζωή του καί κέρδισε τήν οὐράνια καί αἰώνια. Στερή-θη-κε τήν τιμή καί τή δόξα τοῦ κόσμου, γιά νά ἀπολαμβάνει τή δόξα τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ καί νά τιμᾶται αἰῶνες τώρα ἀπό τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί ἀπό ὅλους τούς πιστούς, οἱ ὁποῖοι, ὅπως καί ἐμεῖς σήμερα, προστρέ-χουν στή χάρη του, ἐπικαλοῦνται τή βοήθειά του καί τόν τιμοῦν.

Ἡ μνήμη ὅμως τοῦ ἁγίου μεγα-λομάρτυρος Μηνᾶ, τόν ὁποῖο τιμοῦ-με σήμερα, εἶναι συγχρόνως καί μία ὑπόμνηση πρός ὅλους μας, προκειμένου νά παραδειγμα-τι-σθοῦ-με καί νά μιμηθοῦμε τούς δικούς του ἀγῶνες. Καί αὐτό γιατί ἡ ζωή τοῦ κάθε χριστιανοῦ ἀπαιτεῖ ἀγῶνες, ἀγῶνες τούς ὁποίους θά πρέπει νά διεξαγάγουμε ὅλοι μας, ἀνάλογα μέ τήν κατάστασή μας καί τίς δυνάμεις. Γιατί ἄν οἱ ἄνθρωποι κάθε ἡλικίας δίνουμε καθημερινά ἀγῶνες γιά ἐπιτύχουμε σκοπούς καί στόχους τῆς ζωῆς μας, γιά νά κερδίσουμε καί νά ἀποκτήσουμε ἀγαθά πού φθείρονται καί παρέρ-χο-νται, εἶναι δυνατόν νά μήν συνει-δητοποιοῦμε τήν ἀνάγκη νά ἀγωνισθοῦμε ὅσο χρειάζεται γιά νά ἐπιτύχουμε τόν μόνο σημαντικό στόχο τῆς ζωῆς μας καί νά κερδί-σουμε τά ἀγαθά, τά ὁποῖα ἔχει ἑτοι-μάσει ὁ Θεός «τοῖς

ἀγαπῶσιν αὐ-τόν», καί τά ὁποῖα ξεπερνοῦν κατά πολύ ὅ,τι ἔχουμε δεῖ ἤ φαντασθεῖ, τά ἀγαθά «ἅ ὀφθαλμός οὐκ εἶδεν καί οὖς οὐκ ἤκουσεν καί ἐπί καρ-δίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη», ὅπως γράφει ὁ ἱδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἀπό-στολος Παῦλος.

Ἄς διδαχθοῦμε ἀπό τό παρά-δειγ-μα τοῦ ἁγίου Μηνᾶ καί ἄς μήν ἐπη-ρεαζόμεθα ἀπό τήν ἀπιστία πού ὑπάρ-χει γύρω μας, ἀλλά ἄς ἐμμέ-νου-με στήν πίστη μας στόν Χριστό, χωρίς νά κάνουμε συμβιβασμούς προκειμένου νά ἱκανοποιήσουμε ὅσους δέν πιστεύουν ἤ ὅσους χλευ-ά-ζουν ἤ συκοφαντοῦν τήν πίστη μας. Ἄς ἐνισχύουμε τόν ἑαυτό μέ τήν ἄσκηση, τήν προσευχή καί τή μυστηριακή ζωή, ὥστε ἀφενός νά μποροῦμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά ἀνταπεξερχόμεθα στίς προκλήσεις καί τούς πειρασμούς, τούς ὁποίους ἀντιμετωπίζουμε καθημερινά στή ζωή μας, ἀλλά καί ἀφετέρου νά ὑπομένουμε τίς θλίψεις καί τίς δοκιμασίες καί τά προβλήματα πού ἐπιτρέπει ὁ Θεός μέ καρτερία καί ἐμπιστοσύνη σ᾽ Αὐτόν, ὁμολογώντας ἔτσι ἔμπρα-κτα τήν πίστη καί τήν ἀγάπη μας στόν Χριστό, ὅπως ἔκανε καί ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Μηνᾶς. Γιατί μόνο μέ τόν τρόπο αὐτό καί θά τιμοῦμε ἐπαξίως τόν ἅγιο ἀλλά καί θά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά λάβου-με διά πρεσβειῶν του ἀπό τόν Θεό τό βραβεῖο τῆς νίκης, δηλαδή τή σωτηρία μας καί τήν αἰώνιο ζωή, νά ἀπολαύσουμε δηλαδή ὅλα αὐτά πού ἀπολαμβάνει ὁ ἅγιος Μηνᾶς καί ὁ ἅγιος Θεοφάνης καί οἱ ἅγιοι Νεομάρτυρες τῆς πόλεώς μας, ὅλα αὐτά τά ὁποῖα ἑτοίμασε ὁ Θεός γι᾽ αὐτούς οἱ ὁποῖοι τόν ὁμολογοῦν μέ τή ζωή τους καί δείχνουν τήν ἀγάπη τους.

Διότι δέν εἶναι ὁμολογία νά ἔρθουμε μόνο στήν ἐκκλησία ἤ νά ἀνάψουμε τό κερί μας. Ὁμολογία εἶναι ἡ καθημερινή μας ζωή, ὅταν εἶναι μία ζωή, ἡ ὁποία δείχνει ὅτι πράγματι ζοῦμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ὅτι πράγματι ἀγαποῦμε τόν Χριστό, γιατί, ὅπως εἶπα ἔχουν πληθυνθεῖ καί οἱ εἰρωνεῖες καί οἱ συκοφαντίες καί ὅλα αὐτά τά ὁποῖα γίνονται ἀπό τούς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι δέν ἔχουν τή δύναμη νά ποῦν καί αὐτοί ὅτι πιστεύουν. Μόνο στίς δύσκολες στιγμές ζητοῦμε τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, τῆς Παναγίας καί τοῦ ἁγίου Μηνᾶ. Δέν φθάνει ὅμως αὐτό. Δέν εἶναι ὁ Θεός τῆς ἀνάγκης, ἀλλά εἶναι ὁ Θεός τῆς καθημερινότητός μας. Ἄν πράγματι τόν ἀγαποῦμε κάθε ἡμέρα πρέπει μέ τή ζωή μας, μέ τά ἔργα μας, μέ τά λόγια μας, μέ τή συναναστροφή μας δείχνουμε ὅτι ἀνήκουμε στόν Χριστό. Καί ὁ Χριστός ἔτσι μᾶς θέλει. Δέν μᾶς θέλει ψεύτικους, νά λυπούμεθα νά ποῦμε ὅτι τόν ἀγαποῦμε καί νά θυσιάσουμε γιά χάρη του κάποια πράγματα, τά ὁποῖα δέν μᾶς προσθέτουν ἀλλά μᾶς ἀφαιροῦν ἀπό τήν ἀγάπη πρός τόν Θεό.

Ὁ ἅγιος Μηνᾶς ἔδειξε μέ ὅλη του τή ζωή του τήν ἀγάπη του γιά τόν Θεό. Γιατί ποιός ἀφήνει τό ἀξίωμά του σήμερα γιά νά πεῖ ὅτι πιστεύει στόν Χριστό; Ὁ ἅγιος Μηνᾶς ὅμως τό ἐγκατέλειψε, ἔζησε ἀσκητικά καί στό τέλος εἶπε «ναί, πιστεύω στόν Χριστό», καί τό εἶπε σέ μία ἐποχή δύσκολη, ὄχι ὅπως ἡ δική μας. Τό ἀποτέλεσμα; Ποῦ εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι πού δέν πίστευαν; Τά ὀνόματά τους ποιός τά ξέρει; Ἐνῶ τόν ἅγιο Μηνᾶ ὅλοι καί τόν ξέρουν καί τόν τιμοῦν καί ζητοῦμε τή βοήθειά του πού εὔχομαι νά εἶναι πλούσια σέ ὅλους μας.

Περισσότερες φωτογραφίες